

Pedagogisch Plan

De Verhalentuin

Inleiding

Toen ik begon aan mijn hbo-studie, had ik een duidelijk beeld van mijn toekomst: werken in een atelier met verstandelijk beperkte cliënten. Tijdens mijn opleiding ontdekte ik echter iets onverwachts dat mij veel vreugde bracht: het werken met kinderen.

Wat begon als een bijbaan op een buitenschoolse opvang om mijn studie te bekostigen, groeide uit tot een passie. Sinds 2010 heb ik daar met veel plezier gewerkt en waardevolle vaardigheden ontwikkeld, zoals vuurtjes stoken, hout hakken en creatief werken met natuurlijke en kosteloze materialen, zoals vilt. Ook maakte ik daar kennis met de antroposofie via de plaatselijke vrije school, wat mij inspireerde in mijn visie op kinderen en ontwikkeling.

Met de naderende schoolleeftijd van mijn oudste kind en de komst van mijn tweede dochter voelde ik dat het tijd was voor een nieuwe stap. In die periode kwam ik in contact met een consultant die mij aanmoedigde om mijn eigen weg te gaan en een eigen opvang te starten. Dat proces bracht mij de ruimte om te ontdekken wat echt bij mij past. Geïnspireerd door onder andere antroposofie, Montessori en de visie van Thomas Gordon, heb ik stap voor stap mijn eigen werkwijze ontwikkeld. Waar ik in het begin moest wennen aan het werken met jongere kinderen, groeide dit al snel uit tot een plek waar ik mij volledig thuis voelde.

Door de jaren heen heb ik mijn opvang steeds verder vormgegeven. Dat zie je ook terug in de verschillende namen die ik heb gedragen, zoals Het Oude Schooltje, Wortelkinders, Windekind en Natuurlijk Thuis. Elke naam weerspiegelde een fase in mijn ontwikkeling. Vandaag de dag voelt alles samenkomen in **De Verhalentuin**. Deze plek is gevormd door mijn ervaringen als moeder, mijn inspiratie uit Waldorf en Montessori, en alles wat ik onderweg heb geleerd.

In De Verhalentuin staan creativiteit, zintuiglijke ervaringen en vrij spel centraal, altijd afgestemd op het ritme van de seizoenen. Het allerbelangrijkste voor mij is dat elk kind zich gezien en veilig voelt. Ik bied een warme omgeving waarin kinderen de ruimte krijgen om zichzelf te ontdekken en hun eigen, unieke verhaal te schrijven.

Inhoudsopgaven

Gastouderopvang	blz. 4
Kenmerken gastouderopvang	blz. 4
Voorwaarden en kwaliteitsbewaking van gastouderopvang	blz. 4
Gastouderbureau	blz. 5
De rol van gastouderbureau	blz. 5
Visie	blz. 6
Hoofdstuk 1; Pedagogische Doelen	blz. 7
Doel 1	blz. 8
Doel 2	blz. 9
Doel 3	blz. 10
Doel 4	blz. 12
Hoofdstuk 2: Pedagogisch beleid in de praktijk	blz. 15
Inleiding	blz. 15
Samenstelling groep	blz. 15
Hoofdstuk3: leven met de natuur	blz. 16
Natuurbeleving	blz. 16
Seizoenen	blz. 16
Tuin	blz. 16
Binnen	blz. 17
Bos	blz. 18
Dieren	blz. 18
Hoofdstuk 3: Vrij spel	blz. 19
Hoofdstuk 4: Dagritme	blz. 21
Hoofdstuk 4: slapen en rust	blz. 22
Hoofdstuk 5: Kind observatie	blz. 23
Hoofdstuk 6: Jaarfeesten	blz. 24
Hoofdstuk 7: Over Mij	blz. 25
Hoofdstuk 8: Bronnen	blz. 26

Kenmerken gastouderopvang en gastouderbureau

Gastouderopvang

Kenmerken van gastouderopvang:

- *Gastouderopvang is kleinschalig, kent een huiselijke sfeer.*
- *Een gastouder heeft ervaring met of kennis van de ontwikkeling van kinderen van 0-13 jaar door eigen of andere kinderen of door het volgen van een opleiding*
- *Een gastouder regelt tegen vergoeding thuis kinderopvang.*
- *Een gastouder is aangesloten bij een gastouderbureau.*
- *Een gastouder kan stabiliteit en continuïteit in de opvang bieden en bouwt een vertrouwensband op met het kind.*

Voorwaarden en kwaliteitsbewaking van de gastouderopvang:

- *De gastouder mag maximaal 6 kinderen van 0 - 13 jaar opvangen. Daarbij worden de eigen kinderen tot 8 jaar meegeteld¹.*
- *De gastouder mag niet meer dan 5 kinderen tegelijk opvangen, als deze kinderen allemaal jonger dan 4 jaar zijn. Dit is inclusief de eigen kinderen tot 4 jaar.*
- *Er mogen maximaal 4 kinderen van 0 en 1 jaar tegelijk aanwezig zijn, waarvan maximaal 2 kinderen van 0 jaar. Dit is weer inclusief eigen kinderen van deze leeftijd.*
- *Als de gastouder 4 of meer kinderen tegelijkertijd opvangt, moet ze terug kunnen vallen op een achterwacht. De achterwacht kan bij calamiteiten binnen 15 minuten aanwezig zijn.*
- *De gastouder moet in het bezit zijn van een geldige Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG). Als de opvang bij de gastouder thuis is, moeten ook de partner en de huisgenoten boven de 18 jaar een geldige Verklaring Omtrent het Gedrag hebben.*
- *De gastouder is op de hoogte van de wijze waarop de vraagouder verzekerd is voor ziektekosten.*
- *Beide partijen zijn verplicht een aansprakelijkheidsverzekering af te sluiten en het polisnummer in te vullen op het inschrijfformulier*
- *In staat tot reflecteren op het eigen handelen*
- *De gastouder is in het bezit van een diploma Helpende Welzijn niveau 2*
- *De gastouder is in het bezit van een geldige EHBO-certificaat gericht op kinderen*
- *De gastouder respecteert privacygevoelige gegevens en geeft geen informatie aan derde*
- *De gastouders spreken tijdens het werk de Nederlandse taal en moeten voldoen aan de deskundigheidseisen zoals opgenomen in de Wet Kinderopvang.*

¹ Per ingang van 1 juli 2026 tellen eigen kinderen mee tot 8 jaar.

Hygiëne en Veiligheid

Ouders die hun kind naar de gastouder brengen, moeten erop kunnen vertrouwen dat hun kind in een veilige omgeving is. Het huis waarin de kinderen worden opgevangen moet minimaal voldoen aan de volgende eisen:

- *De ruimten waar de kinderen worden opgevangen zijn veilig en hygiënisch, d.w.z. voldoen aan de risico inventarisatie uitgevoerd in samenwerking met het gastouderbureau*
- *Rookvrij*
- *Goed functionerende rookmelders een branddeken of brandblusser*
- *Voor kinderen tot 1,5 jaar is er een aparte slaapruimte*
- *De buitenspeelruimte grenst aan de woning en is kindvriendelijk ingericht.*
- *De binnenruimte is kindvriendelijk ingericht.*
- *De woning is goedgekeurd door de GGD*

Gastouderbureau

De rol van het gastouderbureau

De gastouder is niet in dienst van een gastouderbureau. De Verhalentuin is een onderneming en staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Het gastouderbureau heeft een bemiddelende rol tussen ouders die zich aangemeld hebben voor gastouderopvang en ouders die een opvangplaats zoeken.

Het gastouderbureau hanteert bij de werving en selectie van de gastouders wel een aantal criteria waaraan potentiële gastouders moeten voldoen. Op deze wijze wordt de kwaliteit van de opvang gewaarborgd en kunnen de vraagouders met een gerust hart hun kind(eren) bij de gastouder achterlaten.

Het gastouderbureau helpt de gastouder en ouder door te zorgen dat de opvangsituatie een goede start maakt door o.a. de volgende werkzaamheden uit te voeren:

- *Ouders van dienst zijn bij inschrijven en voorlichten over opvangmogelijkheden, kosten en tegemoetkoming kinderopvangtoeslag*
- *Bemiddelen tussen ouder en gastouder*
- *Voeren van een intakegesprek met de gastouder op het opvangadres;*
- *Begeleiden van gastouders en het verzorgen van scholing;*
- *Jaarlijks risico-inventarisatie, veiligheid en hygiëne op het opvangadres.*
- *Voeren van een koppelingsgesprek op het opvangadres*
- *Voeren van een jaarlijks voortgangsgesprek met de gastouder op het opvangadres*
- *Voeren van een jaarlijks mondeling evaluatiegesprek met ouders, inclusief schriftelijke rapportage*
- *Een gedegen uitvoering van de kassiersfunctie*

Visie

Mijn visie is het beste te omschrijven als onvoorwaardelijk ouderschap. Voor mij betekent dit dat ik er ben voor een kind in het hier en nu, met oprechte aandacht en zonder oordeel. Ieder kind wil gezien worden. Daarom kijk ik naar wat een kind nodig heeft en sluit ik daarbij aan. Soms is dat een arm om zich heen, soms een aanmoediging en soms juist de ruimte om zelf te ontdekken. Elk kind is anders, en het is aan mij om die behoefte te herkennen en te volgen.

De omgeving waar wij ons in bevinden speelt een grote rol. Ik vind het belangrijk dat de kinderen de natuur niet alleen zien, maar ook beleven. Dat ze merken wat er verandert, hoe de seizoenen elkaar opvolgen en wat dat met zich meebrengt. Regen betekent laarzen aan en plassen ontdekken. In de zomer zoeken we verkoeling, dragen we zonnehoedjes en voelen we de warmte van de zon. Door hierbij stil te staan, groeit het besef van de wereld om hen heen op een vanzelfsprekende manier.

Ook het verzorgen van dieren heeft hierin een bijzondere plek. Door samen voor dieren te zorgen, leren kinderen verantwoordelijkheid, zachtheid en aandacht. Ze ervaren dat een dier afhankelijk is van hun zorg en zien direct wat er gebeurt.

Ook creativiteit speelt een belangrijke rol. Kinderen mogen verschillende materialen ontdekken, voelen en onderzoeken. Niet met een vast doel, maar vanuit nieuwsgierigheid. Wat kun je ermee? Wat gebeurt er als je iets combineert? Er is geen goed of fout, alleen ruimte om te ontdekken.

Vrij spel is daarin onmisbaar. Het is de plek waar alles samenkomt. Met losse materialen en open spel ontstaan de mooiste verhalen. Kinderen gebruiken hun fantasie, verwerken wat ze meemaken en leren ondertussen van en met elkaar. Het spel laat zien wat er in hen leeft.

Ieder kind is uniek en ontwikkelt zich in zijn eigen tempo. In de Verhalentuin is daar ruimte voor. Er is geen haast en geen vaste lijn die gevolgd moet worden, maar vertrouwen in het eigen proces van het kind.

In de Verhalentuin mogen kinderen kind zijn. Ze spelen, ontdekken en verwonderen zich over alles wat hen omringt. Ik kijk, luister en beweeg met hen mee, zodat zij zich veilig voelen om te groeien, te proberen en vooral zichzelf te zijn.

Hoofdstuk 1

Pedagogisch plan

De Verhalentuin laat zich graag inspireren door verschillende pedagogen en de natuur. Ik vind het belangrijk om bewustzijn mee te geven hoe om te gaan met de natuur, dier en mens.

Zoals ik eerder aangaf zoek ik steun in verschillende pedagogen. Denk aan: Attachment Parenting van William Sears, Antroposofie van Rudolf Steiner en de visie van Maria Montessori. Ik kies elementen uit deze stromingen omdat ik denk dat ze bij kunnen dragen aan de ontwikkeling van een kind. Door ze te laten merken dat ze zichzelf mogen zijn krijgen ze zelfvertrouwen. Waardoor de omgeving om hen heen steeds meer vertrouwd en eigen zal voelen.

In de Antroposofie wordt er gesproken over de eerste 7-jaarfase waar de ontwikkeling van het fysieke lichaam centraal staat. Het kind leert door veel herhaling en grip te krijgen op zijn lichaam en de omgeving. Ervaringsgericht leren en voortleven is een fijne manier om dit te ondersteunen. Als aansluiting komt dan ook Maria Montessori met haar beroemde uitspraak: 'Leer het mij zelf te doen'. Vandaar dat ik het belangrijk vindt om kindvolgend te zijn in dit proces en steeds af te vragen: 'wat heeft dit kind nodig om zelf de volgende stap te zetten? Wat vraagt dit van mij?'.

Natuur

“Wereldwijd groeien steeds meer kinderen in steden, ver weg van de natuur. Ook hun ouders staan daar steeds verder vandaan. En dat terwijl kinderen zoveel baat hebben bij natuur. Al vanaf geboorte is het van wezenlijk belang om met kinderen naar buiten te gaan en samen de wereld te ontdekken en plezier te hebben’.

Ian Mastert, IVN Kind en Natuur

De natuur levert een bijdrage als het gaat om de ontwikkeling van het kind. Zo ligt er in de natuur verschillend materiaal voor het grijpen om te onderzoeken en te ontdekken (vrij spel). Het geeft ons ritme in het jaar wat weer aansluit op de antroposofische visie met zijn prachtige jaarfeesten.

Kinderen ontwikkelen door te spelen in de natuur waar fantasie spel kan ontstaan en samenspel. Maar ook risico's durven nemen en zelfvertrouwen op te bouwen. Door zelf te leren waar je kan staan op een boomstam bijvoorbeeld, of wat is een fijne plek om te gaan zitten op het gras?

Ook het welzijn voor dieren probeer ik mee te geven. Zoals in de weldadige herfst dat we ook kastanjes laten liggen. Dat we bewust worden dat we in de winter de vogels gaan helpen door vogelhuisjes op te hangen en voedsel neer te leggen.

In mijn verdere plan is er te lezen over de wet kinderopvang. Er zijn 4 pedagogische doelen opgesteld waar ik als opvang aan moet voldoen. Deze is zowel hier als online ²te lezen:

- *Doel 1 Een omgeving aanbieden die het gevoel van emotionele veiligheid waarborgt*
- *Doel 2 Gelegenheid bieden tot ontwikkeling persoonlijke competenties.*
- *Doel 3 Mogelijkheid bieden tot het ontwikkelen van de sociale competentie.*
- *Doel 4. Normen en waarden overbrengen*

² www.verhalentuin.com

Doel 1: Een omgeving aanbieden die het gevoel van emotionele veiligheid waarborgt

Ik geloof dat ieder kind zijn eigen talenten en persoonlijkheid bij zich heeft. Ik hoop vooral samen met het kind (en ouders) te kijken hoe deze op een natuurlijke manier ontwikkeld kunnen worden.

Vanuit het attachment parenting kijk ik vooral hoe een kind is, wat het nodig heeft om te ontwikkelen en zorgen voor een goede hechting.

Een kind laten voelen dat ik er ben. In de praktijk zal dit voor hele jonge kinderen een draagzak betekenen. Wanneer een baby start in de opvang is een goede hechting van belang. Door mijn draagzak te gebruiken zorg ik voor huid op huid contact en zit een kindje veilig.

In de visie van attachment parenting gaat de visie ook naar dat je kijkt naar waar bepaald gedrag vandaan komt. Door een kind te leren kennen en te observeren. Ik observeer kinderen om te zien/horen wat een kind nodig heeft en daarbij de nodige steun aan te bieden. Het begint met het erkennen van de emoties van een kind: 'ik zie dat het je verdrietig maakt'. Juist door deze erkenning voelt een kind zich gehoord en hoop ik dat stukje geborgenheid te geven.

Emoties mogen gevoeld worden: verdriet, boos of vrolijk. Het is aan mij de taak om hier de juiste aandacht aan te besteden. Door voor te leven nemen de kinderen het over. Wat er in de praktijk kan gebeuren is dat een kind een ander kind helpt/troost. Aan mij de taak om dan een stapje terug te doen.

Het communiceren gebeurt meestal op ooghoogte: op schoot of ik zit ernaast. Het ligt net aan de behoefte van het kind op dat moment. Als voorbeeld; wanneer een kind een driftbui heeft is het niet altijd de behoefte om op schoot te zitten. Soms wil een kind de ruimte.

Ik ben dan in de buurt en zorg voor een veilige omgeving.

Naast emoties te erkennen zijn er binnen ons huis consequente regels, grenzen en gewoontes. Op die manier weten de kinderen waar ze aan toe zijn en die bevorderend zijn voor het stukje veiligheid en voorspelbaarheid.

Invloed van de natuur

De natuur speelt een belangrijke rol bij het waarborgen van emotionele veiligheid. De natuurlijke omgeving biedt rust, ruimte en stabiliteit.

We gaan dagelijks naar buiten, waar kinderen vrij kunnen bewegen en ontdekken. Door de vaste routine van buitenmomenten weten kinderen wat ze kunnen verwachten, wat bijdraagt aan een gevoel van zekerheid.

In de tuin zijn natuurlijke materialen aanwezig waarmee kinderen kunnen spelen, voelen en verkennen. Ook binnen breng ik de natuur naar binnen met houten en natuurlijke materialen. De natuur helpt kinderen tot rust te komen, stimuleert hun zintuigen en nodigt uit tot aandacht voor elkaar en de omgeving. Zo biedt de natuur een warme, vertrouwde basis waarin elk kind zich veilig en geborgen kan voelen.

Doel 2 Gelegenheid bieden tot ontwikkeling persoonlijke competenties.

Elk kind heeft zijn eigen talenten, karaktereigenschappen en temperament. Deze kenmerken stellen kinderen in staat om op verschillende situaties te reageren. Bij ons mogen kinderen hun unieke zelf laten zien. In de opvang gaat het vooral om dat kinderen het als een tweede thuis ervaren.

Door de verschillende leeftijden die aanwezig zijn binnen de opvang, is er sprake van verschillend spel waar rekening mee gehouden moet worden.

Dreumes: sprake van solo spel. Vooral de omgeving aan het ontdekken.

peuter: parallel spel: ze starten beiden ergens in een spel en komen gedurende dit spel elkaar tegen. Al oefenend start het samenspel. Ik stimuleer graag dit parallel spel door vooral lose parts aan te bieden.

Kinderen kunnen werken aan hun creativiteit, het omgaan met elkaar en interactie door o.a. andere vrij spel. Het gaat bij vrij spel erom dat kinderen een eigen plan maken bij het materiaal wat ze tegenkomen. Ik laat mij in spel graag inspireren door Maria Montessori, Emmi Pikler en de curiosity approach;

Ik zet voorwerpen/speelgoed neer en de kinderen bedenken daar een spel omheen. Bij voorkeur op de grond zodat ze echt vrij kunnen bewegen en ontdekken. Het idee erachter is dat hun fantasie en creativiteit wordt geprikkeld. Maar ook ontwikkeld spelenderwijs het probleemoplossend vermogen.

Een andere manier om aan de persoonlijke ontwikkeling van een kind te werken is met creatieve activiteiten. Op sommige dagen houden we ons bezig met activiteiten als schilderen, bakken of kleien. Voor beiden vraagt het de kinderen een andere manier van motorische benadering. Daarnaast het ontdekken dat je handen vies kunnen worden en dat we die weer gaan wassen hoort allemaal bij dit creatieve spel. Zo gaat het ook puur om de ervaring en niet om het resultaat wat de kinderen maken.

Een andere bezigheid die ik graag inzet voor de kinderen is viltten. Zo zullen de jongste vooral het lont wol uit elkaar trekken en er pluusjes van maken: terwijl de oudere kinderen het in warm water dompelen en gaan wrijven. Ook hier telt wederom de ervaring van het materiaal en niet het resultaat.

Vanuit de visie van Maria Montessori mogen de kinderen ook helpen met de tafel dekken als we gaan eten. De oudere kinderen mogen hun eigen boterhammen gaan smeren (mits we niet picknicken: vaak zijn dan de boterhammen al gesmeerd).

In de tuin kunnen de kinderen ook werken aan hun persoonlijke competentie. Zo staat er een modderkeuken waar de kinderen met kruiden heerlijke soepjes kunnen maken. Geur/smaak pupillen worden gebruikt waardoor de kinderen weer verder kunnen ontdekken. Ook kunnen er stenen en takken gevonden worden waar de kinderen ook een spel mee kunnen bedenken.

Invloeden van de natuur

Kinderen krijgen de ruimte om zelf te ontdekken en te groeien. Door te spelen in de natuur ontwikkelen ze zelfvertrouwen, zelfstandigheid en nieuwsgierigheid. Buiten is er altijd iets te beleven: een tak wordt een toverstaf, een plas een avontuur.

De natuur nodigt uit om zelf te proberen, te onderzoeken en te durven. Kinderen leren hun grenzen kennen, voelen trots als iets lukt en ontdekken wat ze allemaal kunnen. Samen zorgen we voor plantjes en dieren, waardoor ze ook verantwoordelijkheid en zorgzaamheid leren.

Zo helpt de natuur om ieder kind te laten groeien: niet alleen in wat ze doen, maar vooral in wie ze zijn.

Doel 3: Mogelijkheid bieden tot het ontwikkelen van de sociale competentie.

De kracht voor ontwikkeling van de sociale competentie is voorleven. Opvoeden is voorleven en heeft alles te maken met de voorbeeldfunctie van de (gast)ouder(s).

Vanuit de antroposofie praten we over de eerste 7 levensjaren. Het kind tot 7 jaar leeft en leert door nabootsing. De opvoeders doen voor wat in een bepaalde situatie wenselijk is. Door ervaringen die een kind opdoet in het leven, groeit het vermogen tot begrijpen. Hierdoor krijgt een kind grip op de wereld en zichzelf. Naarmate deze ervaringen groeien, hoeft een kind niet altijd meer na te denken hoe te handelen in bepaalde situaties. Deze heeft hij immers geleerd door het nabootsen op jonge leeftijd.

'Help het mij zelf te doen'

Aansluitend op de visie van de antroposofie ook een stukje Maria Montessori. Door kinderen samen te laten werken om de tafel te dekken werken ze ook aan hun sociale vaardigheden. Wat is er immers nodig? Wie pakt wat? Samen kunnen de kinderen overleggen. Denk ook aan jassen en schoenen aantrekken. Door elkaar te helpen en tips geven leren kinderen steeds meer 'zelf' te doen.

Tijdens de opvangmomenten hebben we te maken met verschillende leeftijden van de kinderen. Zo zullen de jongste kinderen anders omgaan met de emoties van de wat oudere kinderen. Doordat de Verhalentuin een huiselijke sfeer bevordert, leren de kinderen van elkaar o.a door vrij spel. Kinderen kiezen om een rol aan te nemen. Door rollenspel spelen de kinderen graag de dag na, wat weer een mooie verwerking is van de dag. Daarnaast leren ze niet alleen omgaan met hun eigen emoties maar ook die van een ander kind in de groep. Wat is het effect van je gedrag naar een ander? Vrij spel heeft in deze zin veel te bieden voor de kinderen.

Invloeden van de natuur

Kinderen leren samen werken, delen en helpen: vaak midden in de natuur. Buiten ontdekken ze samen, bouwen hutten of zoeken blaadjes en stenen. De natuur nodigt uit tot samenwerking en overleg: wie haalt water, wie bouwt verder?

Door in de natuur samen te spelen leren kinderen rekening houden met elkaar, luisteren, wachten op hun beurt, de rol van leiderschap te pakken en elkaar helpen. Zo groeien ze in respect, samenhang en vriendschap, op een natuurlijke en speelse manier.

Doel 4: Normen en waarden overbrengen

Uiteraard wil ik ervoor zorgen dat de kinderen naast hun emotionele ontwikkeling ook normen en waarden mee gaan krijgen. Nu hebben we in de opvang te maken met verschillende stromingen van opvoedstijlen vanuit hun eigen opvoeding, Denk aan:

- *Vrije opvoeding;*
- *streng opvoeding;*
- *evenwichtige opvoeding;*
- *Etc.*

*'Geef je kind liefde, zonder alles te accepteren.
En wees ervan overtuigd dat een begrenzing niet altijd een beperking is';
Steven Pont (1962).*

In de opvang heb ik voor mezelf een visie opgesteld. Juist door de verschillende opvoedstijlen is het belangrijk voor alle ouders om te weten hoe er in de opvang met de kinderen wordt omgegaan. Ik wijk niet af van mijn visie. Ik vind het belangrijk dat kinderen gezien worden.

Ondanks dat ik me laat inspireren door verschillende pedagogen heb ik wel regels opgesteld. Omdat ik te maken heb met verschillende leeftijden, horen we toch rekening met elkaar te houden. Denk daarbij aan elkaar niet pijn doen, om de beurt spelen en vragen en af toe ook 'helpen' (denk aan een luier aangeven).

Tegelijkertijd vind ik het belangrijk dat een kind mag zijn wie hij is. Daarom vind ik het echt belangrijk dat kinderen respect hebben voor elkaar. Door dit al op jonge leeftijd mee te geven en voor te leven, ligt er een grondbeginsel voor de toekomst.

Het doel is om de kinderen genoeg zelfvertrouwen te geven zodat ze zich kunnen ontwikkelen tot een prachtig kind (mens) vol zelfvertrouwen met liefde voor zijn omgeving.

Invloeden van de natuur

In mijn opvang leren kinderen met respect om te gaan met elkaar, met dieren en met de natuur om ons heen. Samen zorgen we voor plantjes, ruimen we op na het spelen en leren we dat alles in de natuur waardevol is.

Door voor te leven en voorzichtig om te gaan met wat leeft ontdekken kinderen wat zorg en verantwoordelijkheid betekenen. Zo groeien ze op tot kinderen die goed zorgen voor zichzelf, voor anderen en voor de wereld.

Hoofdstuk 2

Pedagogisch beleid in de praktijk

Inleiding

De Verhalentuin haalt de inspiratie uit verschillende richtingen om de kinderen op een fijne manier te kunnen begeleiden. Elk kind is uniek en zodoende is het fijn om handvatten te hebben.

Inspiratiebronnen:

- *Emmi Pikler: Respectvolle verzorging, vrije beweging en vrij spel*
- *Maria Montessori: kwaliteit van kinderen aantonen*
- *Attachment Parenting*
- *Hanneke Poot*
- *Edmund Schoorel*
- *Thomas Gordon: relatie is gelijkwaardig*
- *Rudolf Steiner*
- *Ity Busstra*
- *Denise Enthoven*
- *Loïs Eijgenraam*
- *IVN Kind en Natuur*

Samenstelling groep

Ik heb ervoor gekozen om een kleinschalige opvang te zijn. Dit houdt in dat er in de ochtend 3 of 4 kinderen aanwezig zullen zijn (met uitzondering vakanties). In de middag (in verband met eigen kinderen) zal dit aantal 6 zijn (uitzondering 7 vanwege oudere kinderen die niet meetellen voor de opvang).

De opvang is bedoeld voor kinderen van 0 tot 4 jaar. De samenstelling kan wisselend zijn van kinderen die komen en gaan. Maar de pedagoog zal het vertrouwde gezicht zijn van de opvang.

In de volgende hoofdstukken kan er gelezen worden hoe mijn beleid in de praktijk wordt ingezet.

Hoofdstuk 3

Leven met de natuur

Natuur beleving

Zoals ik al eerder schreef zijn we als mens steeds verder van de natuur af komen te staan³. Daar hoop ik als pedagoog verandering in te brengen voor de kinderen. Al is het een kleine stap richting meer natuurbeleving. Er komt steeds meer onderzoek vrij uit verschillende richtingen, die laat zien wat groen en natuur doet bij kinderen. Zoals ik al omschreef in de pedagogische doelen is contact met groen belangrijk voor zowel de fysieke, sociale, emotionele, cognitieve en morele ontwikkeling. Door contact met de natuur krijg je stimulans op:

- zintuigen: denk aan de natuur ruiken, proeven, voelen, horen, en zien.
- motoriek: denk aan balanceren op een boomstam, klimmen op stenen en verzamelen (takjes, stenen etc).
- bevordert zelfvertrouwen: als het lukt om een dam te maken op het strand of om zelf een hut buiten gemaakt te hebben met takken.
- etc.

Seizoenen

Door de seizoenen leren we bewust te leven, te herkennen wat zich buiten afspeelt. De jaarfeesten die steeds terugkeren, laten ons beseffen waar we ons in het jaar bevinden. Bijvoorbeeld: Met Pasen zaaien we, met Sint Maarten delen we het licht uit. Vaste rituelen en gewoontes zorgen voor herkenning en vertrouwen bij de kinderen.

Maar door de wisselende seizoenen maken we ook veel mee van wat er buiten gebeurt, namelijk de groei van de lente, de warmte van de zomer, de overdaad van de herfst en de rust van de winter.

Elk jaargetijde heeft zijn eigen weertype. Dit geeft het buitenspel een extra dimensie⁴. Wind, regen, sneeuw, vorst of warmte veranderen het spel en creëren mogelijkheden. Denk aan:

- wind: bomen die waaien, bladeren ritselen en zweven door de lucht.
- Water: de regen laat slakken verschijnen, plassen ontstaan
- vorst: lopen op water
- warmte: genieten van de laagjes kleding die uit getrokken kunnen worden.
-

Tuin

De plek waar we het meest te vinden zijn is de tuin. We hebben een ruime tuin waar kinderen hun eigen fijne plek kunnen vinden om te ontdekken. De tuin heeft dan ook planten die kinderen mogen gebruiken in hun spel. Er zijn verstopstruiken waar de kinderen zich even kunnen 'verbergen'. Wanneer er bloemen staan in de tuin mogen kinderen vragen of deze

³ Het laatste kind in het bos- Richard Louv

⁴ Kaboutersoep en wonderblaadjes- Ity Busstra

geplukt mogen worden. Van jongs af aan wil ik de kinderen de plukregels aanleren: plukregels zijn regels dat we rekening houden met de dieren die moeten leven van de planten. Als er van een bepaalde plant veel van staat dan kan deze geplukt worden. Maar we laten altijd iets achter. Op deze manier leren de kinderen respectvol omgaan met hun omgeving.

In de tuin zijn verschillende hoekjes te vinden. Zoals achterin de tuin een modderkeuken met zandbak. In de modderkeuken worden wisselende natuurlijke materialen aangeboden. Daarnaast staan er 'echte' voorwerpen vanuit de visie curiosity approach. Kinderen mogen ontdekken hoe zwaar een pan is of ze dit kunnen vullen met water en wat voor bijvoorbeeld soepjes ze kunnen maken met de verschillende materialen.

Er is veel los materiaal beschikbaar waar kinderen mee kunnen slepen. Er zijn niet veel rijdende voertuigen beschikbaar op een kruiwagen na. Hier kunnen de kinderen materialen in verzamelen en verplaatsen.

In de tuin hebben we ook een tiny moestuin. De kinderen mogen meehelpen met zaaien, water geven en zien hoe alles groeit. De kinderen mogen in deze tuin uiteraard niet zelf plukken: we oogsten echt samen. De kinderen mogen uiteraard proeven wat er uit de moestuin komt.

Binnen

Binnen is er gekozen voor een mix van natuurlijke materialen, zoals hout, riet, katoen of wol. Ik bied dan ook vooral houten speelgoed aan of 'echte' materialen als een wegschaal, telefoon of tinnen servies. Ik laat me graag inspireren door Emmi Pikler als het gaat om speelgoed. De binnenruimte zet ik in als een derde pedagoog⁵. Aan de hand van het speelschema van Esther Steinebach pas ik mijn binnenruimte aan. Wanneer er merendeel dreumeskinderen aanwezig zijn, zet ik andere materialen in dan wanneer ik peuters heb.

Ik heb een grote letterbak hangen in de ruimte waar de kinderen de houten holtzige dieren uit kunnen pakken. De kinderen vinden deze heel erg leuk. Per seizoen probeer ik de dieren aan te passen.

Maar er zijn ook regelmatig plastic bekertjes te vinden met de opening naar boven. Voor jonge dreumesen is dit fantastisch materiaal omdat ze zelf een toren kunnen bouwen. Maar ze kunnen ze ook makkelijk in elkaar zetten.

Ook heb ik rubberen ringen liggen die voor veel spel en fantasie zorgen. Zo hebben de kinderen bedacht dat ze deze als stapstenen kunnen gebruiken. Of om de armen kunnen draaien. Of als een mooie diadeem kunnen gebruiken...veel keuzes.

Voor de allerkleinste is er een box aanwezig waar ze zelf kunnen spelen. Onder de box is er een speelhuisje ingericht met een speelkeuken, telefoon en natuurlijk wat bewoners (poppen en knuffels).

⁵ Esther Steinebach: derde pedagoog

Bos

Andere omgeving die veel terug komt bij de kinderen is het bos. We laten samen Stien uit en dat doen we graag in het bos. Ik laat de kinderen buiten ontdekken...er is ook veel om te zien en te ervaren. In het bos is namelijk ook veel te proeven. Zo zijn er verschillende bramenstruken waar we in de zomer van kunnen snoepen. Ik leg de kinderen van jongs af aan uit waar ze de bramen kunnen plukken. De lage slaan we over vanwege de dieren die eroverheen kunnen plassen.

In het bos mogen de kinderen klimmen over boomstammen, de schietberg beklimmen en de andere wegen naar boven ontdekken en in lage bomen klimmen. We gaan ook graag naar een plek in het bos waar betonnen buizen liggen. Kinderen kunnen erin kruipen of erover heen klimmen. Ik kies er bewust voor om kinderen niet op de buizen te tillen. Ze moeten dit zelf doen en anders ben je nog niet zover. Dit levert de nodige frustratie op bij kinderen. Maar ik blijf hier consequent in. Wanneer een kind het lukt om op de buizen te klimmen en dan vol vreugde naar je staart dan juich ik met liefde met ze mee. Zo knap als het hun zelf lukt. Voor kinderen is het sociaal-emotioneel toch fantastisch om deze boost te krijgen in hun zelfvertrouwen: kijk eens wat ik kan. Tegenwoordig zijn er veel boeken vol inspiratie voor kinderen.⁶

Dieren

We leren ook van de dieren in de opvang. De dieren waar de kinderen mee in contact komen zijn onze konijnen Pip en Pluis en onze hond Stien.

We voeren samen de konijnen pip en pluis. Wanneer het kan met de groepssamenstelling gaan we ook de konijnen verschonen. We hebben een grote konijnenren waardoor de jongste kinderen mij kunnen helpen zonder dat de dieren ontsnappen. Ook mogen de kinderen op een boomstam zitten om de konijnen te aaien wanneer ze in de buurt komen. Verwennen met groente zoals andijvie en paprika hoort er natuurlijk ook bij. Het is voor de kinderen leerzaam en ze leren om zorgzaam te zijn voor de dieren.

Stien is onze knufelhond die we samen uitlaten. De kinderen gaan graag samen met haar naar het bos en weten precies waar ze van houdt: een stok gooien. Ook achter Stien aan rennen en aaien is een vaste bezigheid. Stien is af en toe aanwezig in de opvangruimte wanneer de jongste kinderen liggen te slapen. Uiteraard onder toezicht.

⁶ Naar buiten met jonge kinderen van Denise Enthoven
Sharing nature van Joseph Cornell

Hoofdstuk 3

Vrij spel

Binnen mijn pedagogisch handelen staat het vrije spel centraal als een essentieel onderdeel van de ontwikkeling van jonge kinderen. Vrij spel biedt kinderen de mogelijkheid om op een natuurlijke en ongedwongen manier de wereld te ontdekken, waarbij zij hun eigen interesses, tempo en grenzen volgen. Ik ben ervan overtuigd dat deze vorm van spel bijdraagt aan het ontwikkelen van veerkracht, zelfvertrouwen en sociale vaardigheden.

In 1871 komt het belang van spel in de opvoeding en het onderwijs al langer naar voren. Zo benadrukte een deens echtpaar Niels en Erna Juel-Hansen⁷ het belang van spel als basis voor leren, en legde Maria Montessori de nadruk op zelfstandigheid en ontwikkeling in eigen tempo. Deze inzichten sluiten aan bij hedendaagse pedagogische benaderingen waarin het kind als actief en competent wordt gezien.

Daarnaast sluit mijn visie aan bij de theorie van Lev Vygotsky, die stelt dat kinderen zich optimaal ontwikkelen binnen hun zone van naaste ontwikkeling. Dit betekent dat een kind nieuwe vaardigheden leert met passende ondersteuning van een volwassene. In de praktijk pas ik dit toe door kinderen eerst meer ondersteuning te bieden (bijvoorbeeld een helpende hand) en deze geleidelijk af te bouwen naarmate het kind meer zelfvertrouwen en vaardigheid ontwikkelt. Op deze manier stimuleer ik zelfstandigheid zonder het kind te overvragen.

Vrij spel draagt bij aan verschillende ontwikkelingsgebieden. Op sociaal vlak leren kinderen samenwerken, communiceren en conflicten oplossen. Op emotioneel gebied ontwikkelen zij zelfvertrouwen en leren zij omgaan met gevoelens zoals frustratie en trots. Cognitief gezien stimuleert vrij spel creativiteit, probleemoplossend denken en nieuwsgierigheid. Bovendien ervaren kinderen minder druk, waardoor zij zich vrijer voelen om te experimenteren en te leren.

In mijn rol als pedagoog neem ik een observerende en ondersteunende houding aan. Ik kijk naar de behoeften en signalen van het kind en sluit hierop aan waar nodig. Tegelijkertijd vind ik het belangrijk dat kinderen de ruimte krijgen om zelf initiatieven te nemen en hun eigen grenzen te verkennen. Dit betekent dat ik bewust een balans zoek tussen vrijheid en begeleiding: ik ben aanwezig en betrokken, maar niet sturend waar dat niet nodig is.

Door kinderen ruimte te geven voor vrij spel, help ik hen bij het ontwikkelen van een innerlijk kompas: een gevoel van eigenwaarde, zelfstandigheid en vertrouwen in eigen kunnen. Deze

⁷ The Danish way of parenting

vaardigheden vormen een belangrijke basis voor hun verdere ontwikkeling, zowel binnen als buiten het onderwijs.

Kortom: *Vrij spel is geen vrijblijvende activiteit, maar een waardevolle en noodzakelijke aanvulling op het leerproces van kinderen. Als pedagoog zie ik het als mijn taak om een veilige en stimulerende omgeving te creëren waarin kinderen zich vrij voelen om te spelen, ontdekken en groeien, met passende begeleiding waar nodig.*

Hoofdstuk 4

Dagritme

Een dag bij ons is elke keer (bijna) hetzelfde. De ene keer gaan we allemaal naar school maar soms zal dat niet nodig zijn en wijken we af. Inplaats van naar school te fietsen bedenken we iets in kader van vrij spel of starten we eerder met een gezamenlijke activiteit.

Onze globale dagplanning:

- 7.30/8.00 uur : Eerste kinderen worden gebracht.
- 8.10 uur: We gaan ons klaarmaken om naar school te gaan voor Leah, Hanna en Fabian.
- 8.50- 9.15 uur: We komen terug van school en wachten tot de andere kinderen gaan komen. Samen gaan we naar het bos met Stien.
- 9.30 uur: We gaan fruit eten met water of thee. Fruit gaat mee naar het bos voor het geval we het daar willen op eten.
- 12.00 uur: We gaan samen eten. (Uitzondering met mooi weer. Dan gaan we graag picknicken). We eten vegetarisch en drinken havermelk, water of thee of diksap /limonade (suikervrij).
- 12.30/14.15 uur: Lekker slapen om daarna wakker gemaakt te worden en op te frissen.
- 14.30 uur: We gaan naar school om Leah, Hanna en Fabian op te halen.
- 15.30 uur: Drinken en iets eten.
- 16.00 uur: vrij spel of fröbelen
- 16.40 uur: Tijd om te gaan opruimen.
- 17.00 uur: Ophalen/ samen een boek lezen.

Hoofdstuk 4

Slapen en rust

Voor dit hoofdstuk heb ik inspiratie gezocht in het boek van Edmond Schoorel en Nicole Weerts: slaappatronen. Zij beschrijven dat elk kind een eigen slaappatroon heeft. Dit slaappatroon heeft ook te maken met de anatomie van een kind.

Ik maak gebruik van lutjepotjes: Buitenbedden zijn een fijne manier om kleine kinderen veilig buiten te laten slapen. In de buitenlucht slapen kindjes meestal langer en dieper. Hierdoor rusten ze beter uit en hebben ze de rest van tijd ook meer energie.

In het boek wordt er gesproken om kinderen vertrouwen te geven om ergens te gaan slapen. Daar zijn wel bepaalde aspecten belangrijk voor, namelijk:

1. De slaapomgeving: in mijn geval is dit buiten. De kinderen hebben uitzicht op de tuin. Er liggen wolletjes in bed voor de warmte en geborgenheid. Ze kunnen mij zien in de opvang ruimte wat rust kan bieden.
2. De slaapgewoontes: na het eten worden de kinderen om de beurt verschoond. Door een momentje te creëren tijdens het verschonen krijgen de kinderen een slaapzak en een knuffel of tut. De kinderen leren dat dit het moment is dat we gaan slapen.
3. Het slaapritueel: ik trek de slaapzakken aan en geef de kinderen hun knuffel of tut. Ik loop met de kinderen naar het bed en stop ze toe in de wolletjes. Ik wrijf even over de rug en fluister tot strakjes.

Het naar bed gaan is per leeftijd verschillend.

Een zuigeling leg ik slaperig op bed. Wanneer het gaapt of rode wangetjes heeft is het tijd om naar bed te gaan. Ik leg ze niet slapend op bed omdat de overgang van je arm naar bed te koud is. Kinderen worden dan toch vaak wakker wat weer voor problemen zorgt tijdens het inslapen.

Kinderen onder de 1 jaar kunnen gedragen worden. Uitgangspunt is wel slapen in een bed, maar uitzonderingen daargelaten. Wanneer ik op pad ga met de kinderen, dan gaat de jongste in de draagzak. Ik vind de uitgangspunten van natuurlijk ouderschap mooi namelijk: nabijheid laten voelen. Vooral als een jonge baby komt wennen kan een draagzak een gevoel van veiligheid geven.

Mocht een kind te zwaar voor mij worden, gaan we iets anders bedenken.

Voor Peuters zijn er vaste tijdstippen. Hoewel dit ook de leeftijd is dat kinderen langzaam van hun middag slaapje afstappen is het rust moment nog wel van belang⁸. Kinderen zijn de hele dag aan het werk (oftewel spelen). Het is voor kinderen belangrijk om de nodige indrukken te kunnen verwerken. Tijdens een rust moment kunnen krijgen kinderen de kans om de dag op een rijtje te zetten. Hanneke Poot raadt dan geen boeken aan tijdens het rust momentje. Hier kies ik bewust wel voor. Er zijn kinderen die anders alleen maar gaan keten. Dus voor hen leg ik wel boeken neer en een knuffel waar ze even rustig in kunnen kijken en mee kunnen knuffelen.

⁸ Informatie van Hanneke Poot tijdens haar lezing over slaap

Hoofdstuk 5

Kind observatie

Voor de kind observatie maak ik eerst een sprong naar de ontwikkeling van een kind. Hier haal ik inspiratie uit het boek van Bernard Lievegoed: ontwikkelingsfasen van het kind.

Als we de ontwikkeling van het kind willen beschrijven worden er 3 ontwikkelingsperiodes beschreven. De belangrijkste voor de opvang is de eerste:

- Een eerste periode van baby, peuter en kleuter waarbij de nadruk ligt op het ouderlijk huis: in de directe zorg van de opvoeders.

Vanuit de antroposofie wordt dan ook uitgegaan dat elk kind uniek is en zich op eigen manier ontwikkelt⁹. Ondanks het boek 'oei ik groei' waar veel ouders de sprongen kunnen herkennen: ontwikkelt elk kind anders. Het ene kind ontwikkelt zich met sprongen, de andere veel gelijkmatiger. Zoals Melanie Vischer beschrijft: 'Dat is hoe je de ontwikkeling van een baby voor je kan zien. Als een rivier in beweging, grote golven, kleine rimpelingen'.

Tijdens de ontwikkeling van een kind volg ik het water. Waar liggen de behoeftes en hoe kan ik hierin volgzaam zijn. Vooral warmte en genegenheid wil ik een jong kind meegeven zodat het zich hier vertrouwd voelt en zichzelf kan laten zien.

Observatie

Wanneer ik de kinderen observeer dan gebeurt dit tijdens onze dagelijkse momenten. Denk aan vrij spel, samen eten en het buiten zijn. Ik kijk hoe een kind zich beweegt, speelt, contact maakt en praat.

Elk kind is uniek en daarom observeer ik zonder oordeel. Ik vind het fantastisch hoe elk kind een eigen weg te volgen heeft. Mijn observaties leg ik vast in een overdrachtschriftje. Ik schrijf een verhaal over wat we die dag hebben gedaan. Mochten er opvallende zaken zijn dan licht ik de ouders persoonlijk in.

'it takes a village to raise a child'.

Samen met de ouders kijken we wat een kind nodig heeft en hoe het hier mag en kan groeien.

⁹ Wat baby's nodig hebben van Melanie Vischer

Hoofdstuk 6

Jaarfeesten

De antroposofie kent een aantal jaarfeesten die in het ritme liggen van het jaar. Rudolf Steiner introduceerde de jaarfeesten binnen de vrije scholen. Doordat mijn kinderen niet op de vrije school zitten maar ik wel de inspiratie eruit haal, heb ik de keuze gemaakt welke feesten terugkomen in de opvang:

Driekoningen - 6 januari gave aan de mensheid: inzicht, offerbereidheid, verbinding

We vieren dit door een cake te bakken en een amandel te verstoppen in het beslag. Degene die de amandel vindt mag de koningsmantel om!

Maria Lichtmis - 2 februari einde van licht feestperiode, laatste restje licht mag naar moeder aarde We steken een walnoot kaarsje aan in een schaal tijdens het fruit eten. We zingen liederen over de lente.

Pasen - 1e zondag na de 1e volle maan in de lente hoop, groei, lentefeest!

Vieren we door te kijken naar buiten of de lente al gestart is.

Appelvrouwtje/ Joris en de draak: In deze tijd staan we stil bij de rijke oogst en maken we appelmoes.

Sint Maarten - 11 november

offerbereidheid, 1e lichtfeest, lantaarntjes optocht We maken lantaarns en lopen buiten een rondje.

Advent - vanaf de 4e zondag voor kerst voorbereiding op kerst, verwachting, innerlijk licht, elke week kaarsje erbij.

Sint Nicolaas - 5 december feest van geven en ontvangen

De kinderen bakken kruidnoten. Omdat het zo druk is, houdt ik het in de opvang rustig en gaat het vooral om een rustige sfeer.

Kerst - 24,25,26 december winterzonnewende, geboorte van Christus (licht)¹⁰

We zetten de kerstboom en zingen liedjes. Ook dit feest houden we rustig vanwege de drukke decembermaand.

We besteden ook aandacht aan:

1 juli Ketikoti: we maken samen droomvogels

¹⁰ Informatie uit Leven met het jaar 1 en 2 van Lisa Wade en Daan Rot.

Hoofdstuk 7

Over mij

Ik ben Charissa en ik ben getrouwd met Daniël sinds 2012. Samen zijn wij ouders van 4 zeer verschillende kinderen. Door hen leer ik elke dag meer over mijn rol als ouder en hoe ik hen allen kan ondersteunen.

Als ik niet aan het werk ben dan kan je me vinden aan tafel om iets op papier te krabbelen of ik ben in de tuin ergens bezig. Ik kreeg laatst commentaar van mijn tante: 'heb jij geen kruiwagen'...nee. Op dit moment loop ik steeds heen en weer om al mijn spullen te zoeken. Dus wie weet voor de toekomst.

Oorspronkelijk kom ik uit Culemborg en samen met mijn partner hebben we ervoor gekozen om te verhuizen naar Brabant. Het is op dit moment wennen en zoeken. Maar dat we zo dicht bij het bos wonen vinden we fantastisch.

Ik blijf altijd zoeken naar de juiste balans als het gaat om opvoeding. Elk kind is uniek en heeft een andere benadering nodig. Gelukkig is er 1 overeenkomst te vinden: Buiten zijn! De kinderen kunnen buiten hun energie kwijt en kunnen elkaar makkelijker opzoeken maar ook even afstand nemen.

Als moeder van 4 kinderen volg ik ook vooral mijn gevoel en hoop ik met alle ouders vooral samen te werken zodat we een fijne omgeving kunnen

Hoofdstuk 8

Bronnen

- Gezond hechten van Loïs Eijgenraam
- Liefdevolle Begrenzing van Loïs Eijgenraam
- Menswaardig Opvoeden van Jeanne Meijs
- Het laatste kind in het bos van Richard Louv
- Naar buiten met het jonge kind van Denise Enthoven
- Kaboutersoep en wonderblaadjes van Itsy Busstra
- Sharing Nature van Joseph Cornell
- Leven met het jaar van Christiane Kutik, Eva-Maria Ott-Heidman
- Het Fluisterkind van Janita Venema
- Temperamentvolle kinderen van Eva Bronsveld
- Het hele jaarfeesten Herfst/Winter van Lisa Wade en Daan Rot
- Het hele jaarfeesten Lente/Zomer van Lisa Wade en Daan Rot
- Online training de ruimte als 3de pedagoog
- Wat baby's nodig hebben Melanie Vischer
- Ontwikkelingsfasen van het kind, bernard Lievegoed
- Bringing hygge into the early years
- Transforming your outdoor learning environment Lisa Daly
- The Danish way of parenting door Jessica Joelle Alexander en Iben Dissing Sandahl